

lovině tloušťky, která jest na straně domku žalobkyně. Správně tedy podjal se první soud řešení sporu ve věci samé, kdežto odvolací soud, vycházející z názoru, že jde o určení sporných hranic, které dlužno vyřídití předem v cestě nesporné, řízení jako zmatečné zrušil a žalobu pro nepřípustnost pořadu práva odmítl. Ježto názor ten neobstojí, bude nyní odvolání ve věci vyřídití.

Čís. 4849.

Postup ve smyslu §§ 134, 101 ex. ř. předpokládá, že dražební řízení dle stavu veřejné knihy jest neproveditelným. Neopravňuje k němu nesouhlas mezi knihovním a skutečným stavem, nýbrž jest v případě tom věci postiženého brániti se povolení dražby žalobou dle §u 37 ex. ř. nebo postupovati dle §u 170 čís. 5 ex. ř.

(Rozh. ze dne 26. března 1925, R II 80/25).

K návrhu obce V. přerušil s o u d p r v é s t o l i c e dražební řízení chledně spoluvlastnické polovice dlužníka při domku čp. 248 zapsaném ve vložce čís. 740 obce V., poněvadž bylo zjištěno, že dům čís. 248 ve V. jest nejen ve vložce čís. 740 obce V., nýbrž částečně i na pozemku parc. čís. 696, kterýžto pozemek je vlastnictvím obce V. R e k u r s n í s o u d návrh zamítl.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Exekuční žádost zněla na povolení exekuce vnucenou dražbou spoluvlastnické polovice dlužníka při domu čís. 248 ve V. V žádosti uvedený knihovní stav souhlasí dle knihovního výpisu a dle lustra se zápisem pozemkové knihy a byla proto žádaná exekuce povolena. K oznámení obce V. bylo dodatečně konaným šetřením zjištěno, že domek jest nejen ve vložce čís. 740 V., nýbrž částečně i na pozemku č. p. 696, jenž jest vlastnický připsán obci V. Je tu tedy nesouhlas mezi knihovním a skutečným stavem, nesouhlas ten však neopravňuje soud, by postupoval ve smyslu §§ 134, 101 ex. ř., poněvadž ustanovení ta předpokládají, že dražební řízení dle stavu veřejné knihy jest neproveditelným. Tomu však v tomto případě není, poněvadž z pozemkové knihy uvedený rozpor nevysvítá. Dle ní jest dům ve vložce čís. 740 kat. obce V., dlužníkovi co do polovice vlastnický připsaný, stav knihovní nevykazuje tedy — a to jest s hlediska §u 134 ex. ř. jedině rozhodným — žádné závady, jež by dražební řízení činila neproveditelným. Záleží proto na obci V., chce-li se proti provedení dražby brániti vybavovací žalobou ve smyslu §u 37 a návrhem na odklad exekuce dle §u 42 čís. 5 ex. ř., anebo si aspoň právo své zachovati řádným ohlášením jeho ve smyslu §u 170 čís. 5 ex. ř., jímž by zpravila vydražitele o právu jí příslušejícím a přivodila, že se vydražitel nemůže již odvolávati na důvěru v pozemkovou knihu. V tomto případě bude povinností exekučního soudu, by při dražebním roku oznámil dražitelům před počtím dražby skutečný stav věci, a záležitosti bude na dražících, jak se po sdělení tom zachovají. Více však ne-

může exekuční soud opatřiti v této věci, zejména není důvodu k přerušení dražebního řízení, jež nepřekáží tomu, by knihovni pořádek nebyl kdykoliv zaveden.

Čís. 4850.

Výhradné kutací právo dle §u 22 hor. zák. jest samostatným horním objektem.

Exekuce na ně podléhá ustanovením §§ 330 a násl. ex. ř.

(Rozh. ze dne 27. března 1925, R I 245/25).

Návrh vymáhajícího věřitele, by k vydobytí jeho peněžité pohledávky byla mu povolena exekuce dražbou výhradného kutacího práva dlužníkovy, s o u d p r v é s t o l i c e zamítl, r e k u r s n í s o u d exekuci povolil. D ů v o d y: Právem uplatňoval stěžovatel, že výhradné kutací právo dle §u 22 horního zákona jest samostatným horním objektem a že podle věcné povahy výhradného kutacího práva může býti na ně vedena samostatná exekuce. Nelze tudíž závadu, by nebylo vyhověno exekučnímu návrhu, spatřovati v tom, že výhradné kutací právo jest seskupeno v několika skupinách a že by měla navrhovaná exekuce v zápětí, že by důlní míry postrádaly spojení, právě tak jako se nevyžaduje, by kutiska tvořila ucelený celek.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Dovolací rekurs není odůvodněn. Nejvyšší soud sdílí názor rekursního soudu a poukazuje stěžovatele na správné důvody napadeného usnesení s dodatkem, že vzhledem na ustanovení §§ 334, 338 a 340 ex. ř. nelze pochybovati o tom, že exekuce na výhradná kutiště podléhá ustanovením §§ 330 a násl. ex. ř. Z těchto dopisů nelze seznati, že zpeněžení těchto oprávnění prodejem ve smyslu §u 332 ex. ř. jest vyloučeno proto, že sporná výhradná kutiště povinného hospodářsky těsně souvisejí s jeho závody, cín vyrábějícími a s jeho dolovými měrami, jež by prodejem kutišť byly prý takřka znehodnoceny, což by znamenalo ohrožení existence závodů povinného a poškození jeho věřitelů a dále proto, že jednotlivá kutiště pro nepoměrně vysoké investiční náklady sotva najdou kupitele. Stěžovatel sám neuvádí jiného způsobu zpeněžení kutišť a přehlíží, že uvedené hospodářské újmy zavinil sám tím, že nedostál svým závazkům z exekučního titulu, a že vymáhající věřitel má nárok na uspokojení bez ohledu na okolnosti, uplatňované dlužníkem, to tím více, jelikož vzhledem k ustanovení §u 20 horního zákona a §§ 17 a 18 prováděcího nařízení k tomuto zákonu zpravidla nelze počítati s přebytky vnucené správy kutišť (druhý odstavec §u 129 ex. ř.).

Čís. 4851.

Nebyl-li v předchozím sporu učiněn mezitimní určovací návrh dle §§ 236 neb 259 c. ř. s., jest se zabývati otázkou v pozdějším sporu zno-